

భద్రాచలం నుండి నేరుగా ఆ గెస్ట్ హౌస్ కి చేరాలంటే ఒక బస్సు, ఆటో, పడవ కావాల్సిందే. అక్కణ్ణించి మళ్ళీ కాలినడకే శరణ్యం. అలాంటి మారుమూల ప్రాంతం అది.

రుషి మాన్యత తనివితీరా నడుస్తున్నారు. హైదరాబాదులో జిమ్ లకు పోయే అలవాటు లేదు ఇద్దరికీ. శారీరకశ్రమ అలవాటులేక ఎగరొప్పు వస్తోంది.

నేల ఎత్తుగా వుంది నడిచేకొద్దీ. వర్షాకాలం నీటి ప్రవాహాలు ప్రవహించి చారలు ఏర్పడ్డాయి. శ్రీరామగిరి గ్రామానికి

సమీపంలో ఫార్మెస్ట్ గెస్ట్ హౌస్ కి వాళ్ళు వెళ్ళేది.

అంతకు ముందే ఏవో వానలు పడి చెట్లను బాగా తడిపేశాయేమో వనమూలికల వాసన. వాటిని పీలిస్తే ఏదో చైతన్యం, జీవ చైతన్యం కలుగుతుంది. ఊపిరి ఎగచీల్చి "ఆహా ఎంత బావుంది" అన్నాడు రుషి.

అదో వింత ప్రపంచంలా వుంది. ఆకుపచ్చని అడవి. ఏదో అరుపులు కిక్కిరావాలు వినవస్తున్నాయి. "అదిగో గెస్ట్ హౌస్" వేలితో చూపింది. ఇద్దరి కళ్ళూ మెరిశాయి. బ్యాగులు భారంగా మోసుకొంటూ వెళ్ళారు. చెట్లమధ్య భూత్ బంగ్లాలా వుంది.

దానిముందు అలాగే చూస్తూ నిల్చున్నారు. చాలా పాత కట్టడం అది! చుట్టూ శిథిలమైపోయింది. లోపల ఎలా ఉంటుందో తెలీదు. 'ఫార్మెస్ట్ గెస్ట్ హౌస్' అన్న బోర్డు ఒకటి పైన అవశానదశలో వేళ్ళాడుతోంది.

"ఛఛ ఇలా వుండేవిటే"

ఆమెని చూసి "లోపలకు వెళ్ళామా ఎవరూ

లేరా!" అన్నాడు.

"అనవసరంగా వచ్చామేమో"

"భయపడుతున్నావా. మీ డాడీ పనిచేసిన ఏరియాగా ఇది"

"అవునునుకో కానీ ఇలా వుండేవిటే గెస్ట్ హౌస్, చిరాగ్గా అసహ్యంగా ఒంటరిగా" అంది.

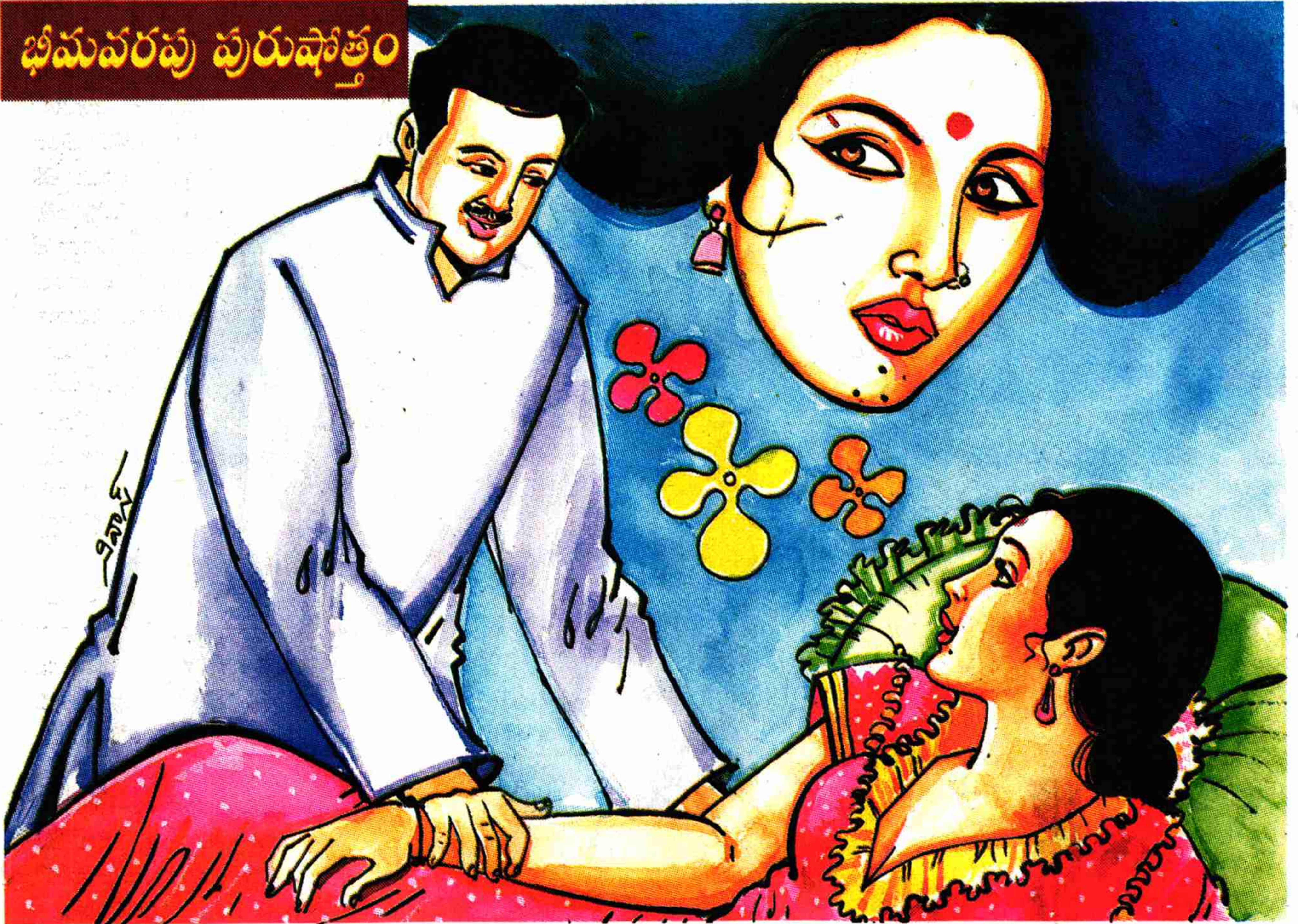
"ఇక్కడెవరూ ఉండరనుకుంటా. ఎవరో వాచ్ మన్ ఉంటాడన్నారు ఎవరూ కనిపించరే! పోనీ శ్రీరామగిరి వెళ్ళిపోదామా. ఎందుకు రిస్కు"

ఆమె అయోమయంగా చూసి "వద్దు, ఇప్పటికే వెలుగు తగ్గిపోయింది. చీకట్లో మళ్ళీ అంత దూరం నడవలేం. డాడీ చెప్పారుగా ములుగయ్య ఉంటాడని కాపుకాసుకుని, ఏడీ కనబడ్డే?"

రుషి సెల్ తీసి చూసాడు. "సిగ్నల్ వస్తుంది థాంక్స్ గాడ్" అన్నాడు.

"డాడీ చెప్పారుగా శ్రీరామగిరి కొండలు దాటివస్తే సిగ్నల్ బానే వస్తుందని మాట్లాడదామా"

భీమవరపు పురుషోత్తం

బంగ్లా తలుపు దగ్గర చప్పుడయింది. షాక్ తిన్నారు. ఎవరో ముసలాడు బొమ్మలా నిలబడి వాళ్ళనే చూస్తున్నాడు! ఎలా ప్రత్యక్షమయ్యాడో తెలీలేదు.

మరబొమ్మలా నడుస్తూ సమీపించేడు. “బాబోయ్” అంది మాన్యత అతని కన్నుచూసి. తెల్లగా దయ్యం కన్నులా వుంది.

“పాత పారెట్టాపీసరు బాబు తాలూకా మీరు?” అన్నాడు స్వరపేటిక అరిగిపోయిన గొంతుతో.

తేరుకుని “ఆఁ.. అవును శ్రీనివాసరావుగారు పంపించారు. నీ పేరు ములుగయ్యా” అన్నాడు

వుసా. చాలా పాతగా వుందే! గ్లోలకు ఫెసిలిటీస్ అవీ ఎలా మెయిన్టెన్ చేస్తున్నారు ఇక్కడ” అన్నాడు రుషి ప్రపంచవంత చూస్తున్నట్టు.

“ఎప్పుడో బిటీషోళ్ళ కాలం నాటిది బాబూ ఇది. ఈ హాలు ఆ చిన్న గది ముందు వసారాయే వాడుకలో ఉన్నాయి. మిగతా గదులూ అవీ పూర్తిగా మూసేశాం. వాడ్డంటేదు. గబ్బిలాలు పంది కొక్కులు నాశనం చేసేత్తన్నాయి. ఆలనా పాలనా లేదు. ఆఫీసర్లు భద్రాచలం నుంచి ఎప్పుడో వచ్చి ఎళ్ళిపోతారు. నేనే కదా బాబూ ఇక్కడ సచ్చిపో యేది” గొణుక్కున్నాడు.

‘అసలు నువ్వు బతికే ఉన్నావా?’ అనుకున్నాడు మనసులో ఆ వాలకం చూసి.

“ఏదో ఇలా బతికున్నాను బాబూ.

ఆరోగ్యం బాలే రోజులు ఈడ్చుకొస్తున్నానిలా” కళ్ళుకళ్ళున దగ్గేడు.

‘బాప్రే’ అనుకున్నాడు రుషి. మనసులో మాటలు తెల్లిపోతున్నాయే ముసలాడికి.

“మరీ అంత ముసలాణ్ణి కాదు చూడ్డానికిలా వున్నా యాభై దాటలేదు వయసు” తేరిపార చూసి అన్నాడు.

రుషి అదిరిపడ్డాడు. ఇంకేం అనుకోకూడదు మనసులో అనుకున్నాడు. అతని మాటలు కాకతా శీయమే కావాలని కోరుకున్నాడు.

“ములుగయ్య ఉన్నాడు మమ్మల్ని లోపల కూర్చోబెట్టాడు. పాపికోండలు (ట్రీపు వచ్చిన వాళ్ళం శ్రీరామగిరి నుండి తిరిగి భద్రాచలం పోయి ఏ టూరిజం గ్లోవహౌస్ లోనో దిగక ఈ అడవిలోకి ఎందుకు డాడీ” గారాలు పోతోంది.

“రేపుదయమే బస్సు పట్టుకు భద్రాచలం చేరుకుని నీ ఇష్టం వచ్చిన చోట తిరుగమ్మా. నేను ఆఖరుగా పనిచేసి రిటైరయిన ఫ్లేసది. ఆ గ్లోవహౌస్ మేము ఎప్పుడో ఆర్నెల్లకోసారి విజిట్ చేసేవోళ్ళం హెడ్డాఫీసు భద్రాచల మేగా. అక్కడ అడవి ఆ పరిసరాలు అన్నీ వింతగా చూడవచ్చుగా ఉంటాయ్. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంట మీరిద్దరూ సరదాగా అలాంటి ఫ్లేసులు తిరిగితే థిల్లింగ్ గా ఉంటుందని ఈ ఒక్కరాత్రికి అక్కడ ఉండమని చెప్పానంతే! వాచ్మెన్ ములుగయ్య చూడ్డానికి అలా వున్నా చాలా మంచివాడు. మీకన్నీ అమరుస్తాడు. సరదాగా ఎంజాయ్ చేసిరండి, ఎప్పుడూ సిటీలు ఫైవ్ స్టార్ హోటళ్ళు బీచ్ రి సార్టులు అంటూ తిరిగితే లైఫ్ లో థిల్లేముంటుంది? ఇలాంటివి కూడా అప్పుడప్పుడు చూడాలి మరి సరేనా!” కూతురుకి ఫోన్లో నచ్చజెపుతున్నాడు.

“మీ ఇద్దరికీ రాత్రికి ఈ రూము ఏర్పాటు చేశా బాబూ” ములుగయ్య హాలునానుకుని వాడు కలో ఉన్న గది చూపించాడు. అది నీట్ గా ఫర్నిష చేసివుంది. హమ్మయ్య అనుకున్నారు.

ప్రెషప్ అయ్యారు. టెంపరరీ వాచ్మెన్ చంద్రయ్య సైకిల్ వేసి కొని వచ్చాడు. పరిచయం చేసికొన్నాడు. ములుగయ్యతో వంట

ఆచితూచి అడుగెస్తోంది

హిందీ ‘గజిని’ ఇంకా విడుదల కాలేదు, అశిన్ కి మంచి మంచి ఆఫర్లు బాలీవుడ్ నుంచి వస్తున్నాయి. వాటిలో చెప్పుకోదగిన తాజా సినిమా ‘ఐసే కో తైసా’. ప్రియదర్శన్ దర్శకత్వంలో అక్షయ్ కుమార్ హీరోగా నిర్మాణం కానున్న ఈ కామెడీ సినిమాలో అశిన్ హీరోయిన్ గా ఎన్నికైంది. ఆఫర్లు వచ్చిపడుతున్నా జాగ్రత్తగా వాటిని సెలెక్ట్ చేసుకుని అంగీకరిస్తోంది అశిన్.

రుషి.

“అవును బాబు వాచ్మెన్ ని ఇక్కడ. రండి లోపలికి” అన్నాడు కదుల్తూ.

“నీ కన్నుకేమయింది?” అడిగేడు.

“ఫ్లాట్టిక్ కన్ను ఎట్టిం చా బాబు అసలు కన్ను పోతే”

తలుపులు పూర్తిగా తెర్చాడు. కీర్తమంటూ తెరుచుకున్నాయి.

“ఓ మైగాడ్” అంది మాన్యత. ఎంత శుభం చేసినా సహజస్వరూపం కోల్పోక శిధిలావస్థలో గబ్బిలాల వాసన కొడుతూ ఉంది. తలుపులు కిటికీలపై రంగుల అద్దాలు మెరుస్తున్నాయి. లైట్లు వేశాడు. ఏవో పాత ఫోటోలు మేకులు ఊడిపోయి వేళ్ళాడుతున్నాయి.

“హలో డాడీ ఎక్కడ వున్నారు” అంటోంది మాన్యత ఫోనులో.

“ఇది ఫారెస్ట్ గ్లోవహౌస్.

ఏర్పాట్లు గురించి మాట్లాడేడు. కొద్ది సమయం గడిచింది.

హాలువెనుక తలుపులు బిగించిన ఓ గది తలుపు గడియపై ఎందుకో చేయి వేసింది మాన్యత అనా లోచితంగా. లోపల ఏదో అలికిడి అయింది! ఆమె విస్మయంగా చూసి ఆగిపోయింది.

ములుగయ్య “ఆ తలుపులు తెరవకండమ్మా! అంతా పాత సామాను. గబ్బిలాలు మొహాన తగులు తాయి” అన్నాడు.

ఆమె రుషి వద్దకొచ్చి “కాసేపు అడవిలో అలా తిరిగొద్దామా వెన్నెల్లో” అంది. చీకట్లు అడవిని పూర్తిగా ఆధీనంలోకి తీసికొన్నాయి.

క్షణం ఆలోచించి “రెడీ” అన్నాడు రుషి నవ్వి.

“జాగ్రత్త పురుగు పుట్రా ఉంటాయ్. సెండ్రయ్య వస్తాడు మీతో. మిమ్మల్ని దింపి ఊర్లోకి ఎళ్ళిపోతాడు. వంట ఏర్పాట్లు ఈడే సూడాలి” అని ములుగయ్య లాంతరు ఇచ్చాడు. పురావస్తు త్రవ్వకాల్లో లభించినట్టు ఉందది.

వాళ్లు వస్తుంటే మసక వెలుగులో ములుగయ్య వంటగదిలో తనలో తను మాట్లాడటం చూసి “ఎవరున్నారు అక్కడ?” ఆశ్చర్యంగా అంది మాన్యత.

“అడంతేనమ్మా! ఎర్ర మాలోకం. ఆడిలో ఆడే మాటాడుకొంటాడు. అదో జబ్బు” అని అక్కడితో ఆగి పోయాడు చండ్రయ్య ఏదో దాస్తూ!

సాయంత్రం వచ్చిన దారినే నడిచారు. శ్రీరామగిరి గుడ్డిదీ పాల మధ్య మెరుస్తుంది. ఒక చోట ఆపి “ఇక్కడ బావుంటుంది కూర్చోండి. ఆ మద్ది చెట్లకేసి పోకండి సార్!” అనేసి సైకిలెక్కి చీకట్లో కల్చిపోయేడు.

వాళ్ళకు ఎందుకో అక్కడ నచ్చలేదు. మద్దిచెట్ల నడుమ ప్రశాంతంగా కనిపించింది. అక్కడికి వెళ్ళి ఎత్తుగా ఉన్న చోట కూర్చున్నారు.

“పడవ ప్రయాణం పాపి కొండలు చాలా బావున్నాయి.

పొద్దులే భద్రాచలం వెళ్ళిపోవాలి రుషి” అంది అతణ్ణి హత్తుకొని.

“వెళ్ళిపోదాం. ముందు మీ డాడీ చెప్పిన ఈ ట్రిపు ఎంజాయ్ చేయి” అన్నాడు. అతడి వళ్ళో వారింది. వెన్నెలపడి ముఖం కొత్తగా మారింది. ముఖాన్ని దోసిళ్ళతో అందుకొని వెన్నెల రుచి చూసాడు. అడవిలో ఒంటరిగా ఆ రెండు మేనులు స్వర్గలో అనుభూతిని పొందుతున్నాయి.

గాలి ఐస్లా చల్లగా వుంది. మిణుగురు పురుగులు ఎగురుతూ చుట్టూ ఆడుకొంటున్నాయి. ఉన్నట్టుండి వాటిల్లోంచి కళ్ళు కనిపించాయి రెండు. మాన్యత

చూసి కెప్పుమంది. గట్టుపై లాంతురు జారిపడింది.

నవ్వు వినిపించింది. గాజులు సవ్వడి చేశాయి. చీకట్లో స్త్రీ అని తెలుస్తుంది. రుషి లాంతరు

మీనాకి మంచిరోజులు!

ఒకప్పుడు ఓ ఊపు ఊపిన మీనా ఇప్పుడు చాలావరకు తెరమరుగైంది. అయితే బుల్లితెరకి వచ్చి కొంతలో కొంత బిజీగానే వుంటూ వస్తున్న మీనాకి మళ్ళీ చాలా కాలానికి రజనీ చిత్రంలో చాన్స్ వచ్చింది. ‘కథానాయకుడు’ (కుచేలన్) సినిమాలో మీనా కూడా నటిస్తోంది. అయితే ఇందులో ఆమె రజనీకి జంటగా కాదు, జగపతి బాబుకి జోడీగా నటిస్తోందిట. ఈ సినిమా గనక ఆమెకి మంచి పేరు తెస్తే కెరీర్ కి సెకండ్ ఇన్నింగ్స్ మొదలైనట్టే.

అందుకొని ఎత్తిపట్టి “ఎవరూ ఎవ్వరూ” అని అరిచాడు. వత్తి బాగా పెద్దది చేశాడు.

“నే...నేనేనండి రతిని” అంది ఒక అస్పరస ప్రత్యక్షమయి. లాంతరు దీపకళిక పడి లేచి వణుకుతోంది. ఆ వెలుతురులో ఆమె అందానికి అప్రతిభుడై. “మీరెవరూ!” అన్నాడు.

“ములుగయ్య పెళ్ళాన్ని, ఊర్లోండి వస్తున్నా. ఇగో ఇవట్టుకు రమ్మని చండ్రయ్య చేత కబురంపాడు. మిమ్మల్ని చూసి ఆగి పోయాను” చేతిలో వాలు గచేపల గుత్తి చూపించింది. చాలా నైపుణ్యంగా తాటికమ్మకి అల్లారు వాటిని “రసపట్టులో ఉన్నారే! చమించండి” అంది నవ్వి. ‘రసపట్టు’ అన్న పదాన్ని ఆమె పలికిన తీరుకు సిగ్గుతో నవ్వుకున్నారు.

ఆమె ములుగయ్య భార్యంటే అని విస్తుపోయి చూస్తున్నారు. ముప్పై దాటన్నట్టుంది ఆమె వయసు. “ఈ చేపలు శబర్లో పట్టినయి అండి. చాలా రుచిగా ఉంటాయి. శబరి చేపలు” అంది. లాంతరు వెలుతుర్లో పరీక్షగా చూశాడు రుషి ఆమెని.

చీర బొడ్డు దోపింది. లోతయిన బొడ్డు చుట్టూ పొత్తిక

డుపు పాలనుగులా చుట్టుకొని ఉంది. ఆకాశ మంత జఘనం, కన్వింజ్ చేపకళ్ళు పాలభాగంపై చెక్కిళ్ళపై ఆడుకుంటున్న ముంగురులు రతి రతి దేవిలానే వుంది. చీకటిలో అస్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

మాన్యత ప్రశంసగా చూస్తోంది రతిని. ఎంత అందంగా వుంది. ఎలా మెరిసిపోతుంది. లాంతరు వెలుగులో దేవకన్యలా అనుకొంటూ “నీ వయసు తక్కువగా వుంది! మీ ఆయన బాగా వయసయి

దేమో జాకెట్ తడిసి గుండ్రటి భుజాలు మెరుస్తున్నాయి. ఎద వరద గోదార్లా ఉంది. “అబ్బే వద్దు వద్దు” అన్నాడు ఉబ్బి తబ్బిబ్బి “ఇష్షూ” అని నిట్టూర్చి వెళ్ళిపోయింది.

చేపలకూరతో భోజనాలు చేసి బయట వరండాల్లో విశ్రాంతిగా కూర్చున్నారు రుషి, మాన్యత. తినేటప్పుడు వంటగదిలో మసకచీకటిలో వాళ్ళే వడ్డించుకున్నారు. వంటకాలు అద్భుతంగా ఉన్నాయి. రతి మొగుడికి దూరదూరంగా తిరగటం, మాట్లాడకపోవటం చూసి అతడిపై ఆమెకు ఏహ్య భావం అని అర్థం అయింది. దాంతో వాళ్ళు కూడా ఒకరిముందు మరొకరి ప్రస్తావన తేకుండా జాగ్రత్త పడ్డారు.

“ములుగయ్యా వంటలు బావున్నాయి. మీ ఆవిడ వండినట్టున్నాయి” అన్నాడు రుషి ఉండబట్టలేక.

చటుక్కున తలెత్తి “అవును బాబూ చంద్రయ్య సెప్పాడా మా ఆవిడ గురించి! నిజంగా అది వంటలు చాలా బాగా చేస్తుంది. వాలుగ చేపల కూర అది వండినట్లు మా

ఊరిలో ఎవ్వరూ సేయలేరు. గలగలా మాట్లాడుతుంది, పిచ్చిది” అంటూ చెప్పుకుపోతున్నాడు. కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

టేబిల్ ఫ్యాను గరగరా తిరుగుతోంది. కరెంటు డిమ్ గా వుంది. బల్బులు ఎర్రగా వెలుగుతున్నాయి. బ్రటిష్ వాళ్ళ కాలనాటి లైట్లు ఫ్యాన్లు అవి. ములుగయ్య ఏదో పని గుర్తొచ్చి లేచి వంటింట్లో కెళ్ళాడు. రోపల్లుండి రతి వచ్చి తాంబూలాలం దించి వాళ్ళెదురుగా స్టూలుపై తాంబూలం నములుతూ కూర్చుంది వయ్యారంగా. రుషిని చూసి కళ్ళతో నవ్వింది.

గాలివేగం పెరిగింది. పొదల్లోంచి కీచురాళ్ళు అరుస్తున్నాయి. దూరంగా చెట్లలోంచి నక్కలు ఊళపెడుతున్నాయి.

ఏదో చలి దాగుంది ఆ వాతావరణంలో. వెన్నెల మాత్రం ధాటిగా కురుస్తుంది.

“మీ పెళ్ళయి ఎన్నాళ్ళయింది?” అంది రతి ఆసక్తిగా.

“ఎన్నాళ్లేముంది. నెల అంతే! భద్రాచలం లూరు వచ్చాం హైదరాబాదు నుంచి సరదాగా.

వీళ్ళ నాన్నగారు, ఇక్కడ అడవి ప్రకృతి సౌందర్యం బావుంటుంది వెళ్ళమంటే వచ్చాం. నిజంగా చాలా బావుందిక్కడ. ఏదో వింత వాతావరణం కన్పిస్తుంది. మళ్ళీ ఇలాంటిది చూడలేం” అన్నాడు.

“కొత్తవాళ్ళకు పట్నం వాళ్ళకు ఇక్కడ సరదాగా ఉంటుంది. మీ అసుంట్లోళ్ళు వస్తే మాకు పండగే. జంట అంటే మీలా ఉండాలి చిలకా గోరింకల్లా. మా జంటా ఉంది ఎందుకు దండగ” అని మళ్ళీ మొదలెట్టింది. కలువకళ్ళల్లో దైన్యం.

ఇంతలో చంద్రయ్య వస్తూ కనిపించాడు దూరంగా సైకిల్ తొక్కుకుంటూ. రొప్పుతూ వచ్చి ఆగాడు. “ఒరే ములుగే! అమ్మగారికి అయ్యగారికి పక్క అదీ శుభ్రంగా ఏర్పాటు చేసేవా. కొత్త దంపతులు- అపురూపంగా చూసుకోవాలి మనం. నీ ఎర్ర గొణుగు డుతో వాళ్ళకు యిసుగు తెప్పించకు. ఏదన్నా మంచి కబుర్లు సెప్పు. ఏది బాగాలేకపోయినా ఆళ్ళ నాన్నగారినుండి మనకు మాటొత్తదిరా” అన్నాడు.

దంపతులు తలలు తిప్పేసరికి రతి రోపల బెడ్ రూములో పరుపు అదీ దులుపుతూ కనిపించింది. అగ రొత్తులు వెలిగించి పక్కపై పూలు

రూటు మారింది

నవనీత్ కౌర్ పేరు పాపులరేగానీ వేషాలు మాత్రం అంతంత మాత్రమే. హీరోయన్ గా పరిచయమై ఆ తర్వాత ఐటమ్ గాళ్ గా కూడా ట్రై చేసినా చెప్పుకోదగిన ఫలితం లభించలేదు. తమిళంలో కూడా ఆఫర్లు వచ్చాయిప్పుడు. అక్కడి కెరీర్ సంగతి అలా వుంచితే- బాలీవుడ్ లోనే తన రూటు మారుస్తోంది నవనీత్. ఇంత కాలం గ్లామరస్ డాల్ లా కనిపించిన ఆమె ‘జాబిలమ్మ’ అనే సినిమాలో సంప్రదాయబద్ధంగా కనిపించే గృహిణి గెటప్ లో నటిస్తోంది. నవనీత్ లాంటి గ్లామరస్ స్టార్ కి ఈ పాత్ర ఎలాంటి మేలు చేస్తుందో చూడాలి.

పోయినట్టున్నాడు” అంది ఆశ్చర్యంగా.

“ఇష్షూ- ఏం చెప్పమంటారమ్మా తలరాత. మాది కూనవరం. మా అయ్య రైతు. వీడికి నెలజీతం వస్తుంది గవర్నమెంటు ఉద్దోగం అవి వీడికిచ్చి పెళ్ళి చేసేడు. పెద్దోడు వద్దయ్యా అని నేను మెత్తుకుంటున్నా వినలేదు. పిల్లలు కూడా లేరు మాకు. ఈ జన్మకింతే అని సరిపెట్టుకున్నా! వస్తానమ్మా తొందరగా వచ్చేయండి మళ్ళీ సీకటి” అనేసి వెళ్ళిపోయింది. చీకట్లో నడవటం వాళ్ళకు బాగా అలవాటులా వుంది.

రుషి నోరావలించి చూస్తుంటే ఆమె చురుక్కున చూసి “మిణుగుర్లు దూర గలపు జాగ్రత్త నోటిలో” అంది. ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. చీకటి ‘గుయ్’ మంటూ శబ్దం చేస్తోంది. మెరిసే చంద మామను కారుమేఘం వచ్చి మింగేసింది.

★ ★ ★

రుషి స్నానానికి వెళ్ళాడు. రతి వచ్చి సబ్బు అందించింది. వేళ్ళు తగిలాయి. వళ్ళు పులకరించింది. “వీపు తోమ మంటావా బాబూ!” అంది కుచ్చిళ్ళు ఎగదోపి.

నీళ్ళు బావిలోంచి తోడిపెట్టిం

చల్లింది.

“పర్లేదు. మాకేం ఇబ్బంది కలగలేదు. అంతా బావుందిక్కడ వరీ అవకండి ఒక్క రాత్రేగా మో ఉండేది” కూర్చో చెప్పాడు రుషి.

ములుగయ్య వచ్చి “అమ్మగారి నాన్నగారు ఫోను చేసి అన్నీ చెబుతూనే ఉన్నారు. అన్నీ సిద్ధం చేసేశాను. బెడ్ రూం సర్దిపెట్టాను. అగర్ తులు వెలిగించాలి. పువ్వులు గంపలో పోసి పెట్టాను, పక్కపై సర్దాలి వాటిని” చెబున్నాడు. రతి లోపల అన్నీ పనులూ చేస్తుంటే ఇద్దరూ సిగ్గుతో కళ్ళతో నవ్వుకున్నారు.

చంద్రయ్య మితాయిలు పట్టుకొచ్చాడు. మాన్యతకు వింతగా ఆహ్లాదంగా వుంది ఆ వాతావరణం ఆ మనుషులు. బైట చీకటి. మిణుగుర్లు నేలపై చుక్కల్లా మెరుస్తున్నాయి. చెల్లు భూతల్లా గాలికి తలలూచుతున్నాయి. చలి పుడుతుంది అంతలోనే వేడి పుడుతుంది. గ్లోహ్ గోడలు పైకప్పు చూస్తూంటే ఏదో భయం మాత్రం వేస్తుంది.

చంద్రయ్య వెళ్ళిపోయాడు. ములుగయ్య తల గోక్కుంటూ బెడ్ రూంలోంచి వస్తున్నాడు “ఎవరో అన్నీ సర్దేశారు.. నేనేమో” అంటు న్నాడు.

“ఇంకెవ్వరూ! చాలా ఫాస్టోయ్ మీ ఆవిడ!” అన్నాడు రుషి నవ్వుతూ అర్థాక్షిగా.

అయోమయంగా పళ్ళికిలింపాడు ములు గయ్య, పెళ్ళాం ప్రసక్తి రావటంతో. పళ్ళు చూసి భయం వేసింది ఇద్దరికీ నల్లగా ఏదోలా ఉన్నాయవి పుచ్చిపోయి.

మాన్యత మంచినీళ్ళకోసం వంటగదిలోకె ళ్ళింది. రుషి ఒంటరిగా ఉన్నాడు గదిలో. “అగర్ తులు గుబాళిస్తున్నాయా బాబూ!” ఘల్లున నడుస్తూ వచ్చింది రతి. అసలీమె ములుగయ్య భార్యనా అనుకున్నాడు ఆ సౌకుమర్యం చూసి.

“చాలా మంచి సువాసన వస్తున్నాయి” అన్నాడు నవ్వి. ఆమె ఎదుర్కొన్న కళ్ళు చెదరగొ డుతున్నాయి. అతడి చూపులకు జూర్చిన పవిత్ర సరిచేసుకుంది నవ్వి. అది నవ్వు కాదు మనస్కండు శరా ఘాతం. మతిపోయింది. ఎంతయినా మగవాడాయె. వళ్ళంతా కరెంటు పాకింది అంగాంగాలు చూసి. తను ఏ పని చేస్తున్నా రాసుకుపూసుకు తిరుగు తుంది! ఎందుకిలా రెచ్చగొడుతుంది నన్ను? అనుకున్నాడు నియంత్రించు కొని. ఇంతలో మాన్యత వచ్చింది. “ఇక్కడున్నావా ఈ నీళ్ళు మంచి వేనా?” అంటోంది రాగిమగ్గు తెచ్చి. “మంచివేనమ్మా! నేనే పట్టా శబ రిలో. బావుంటాయి తీయగా”

నవ్వింది ముంగురులు సవరించుకొని.

“ఇక్కడేం చేస్తున్నావు నువ్వు” చిరుకోపం ప్రదర్శించింది.

“ఇందాక బెడ్ లైటు వేయటం మరిచానమ్మా! సారు ఒక్కరే వున్నారు కదాని కాస్త కబుర్లు సెపుతు న్నాను. అయినా మీ ఇద్దరి మధ్యా నేనెందుకు పాన కంలో పుడకలా. నాకు మా ఇంటాయన ఉన్నా డుగా ముసలోడయినా ముతకోడైనా కట్టుకున్న పాపానికి భరించాలిగా - ఆడదాని బతుకింతే! ఎక్క డున్నావయ్యా ఇగో వస్తున్నా” అంటూ బెడ్ లైటు వేసి, మూతి తిప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

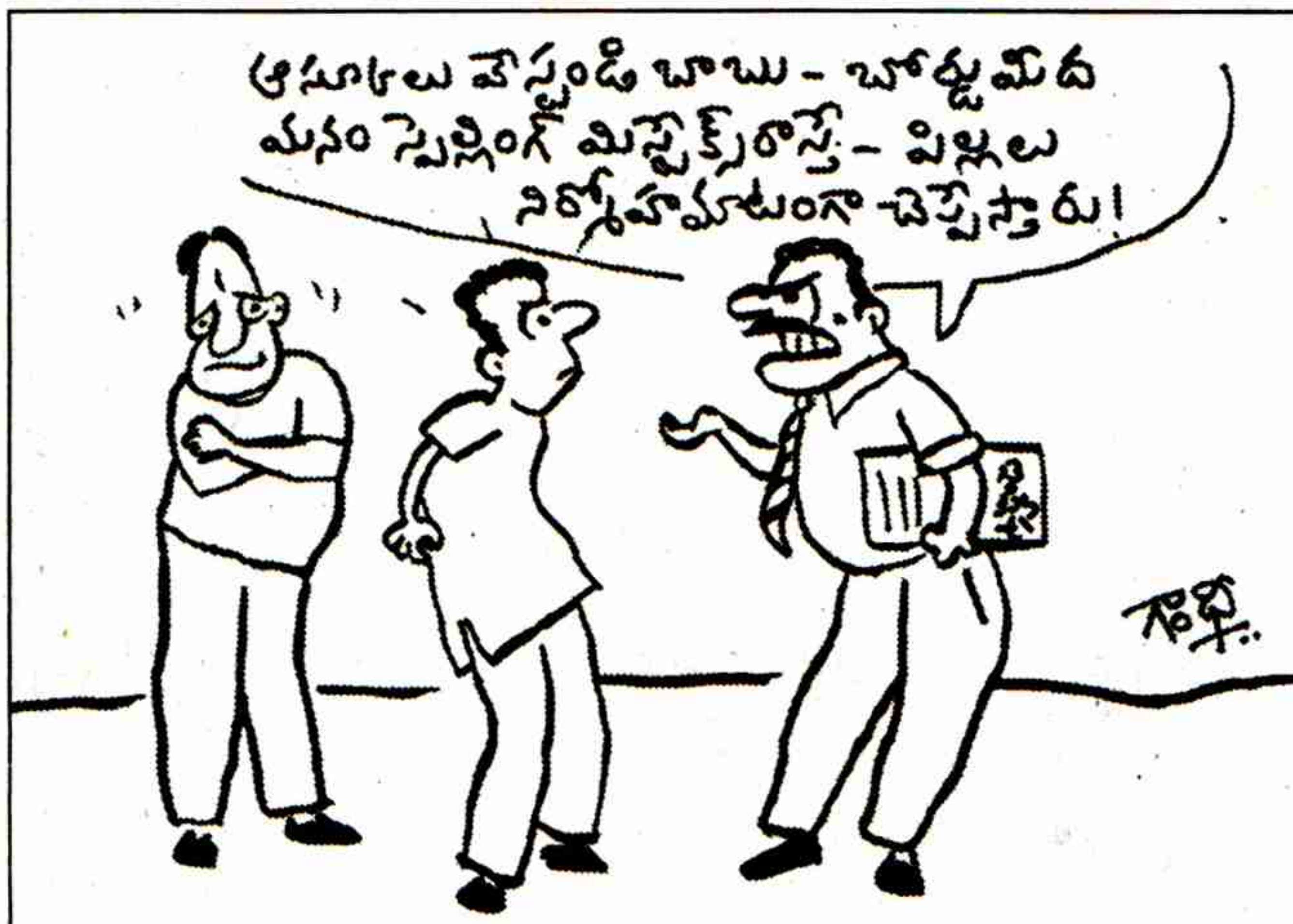
ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. కిటికీలోంచి చెల్లు చీకటి ముసుగు కప్పుకుని వున్నాయి. కొద్దిసేపు తర్వాత ఎక్కడో ఏదో ఎండిన ఆకులు కాళ్ళకింద నలిగిన చప్పుడు గాజుల సవ్వడి అయినట్లయి భయం వేసి తలుపులు బిడాయించేశారు.

అగరుపాగ గదిలో మూడ్ రప్పించింది. ఆమె పెదాలు దొండ పళ్ళలా ఊరిస్తోంటే హత్తుకుని రుచి చూశాడు. బంగారు పళ్ళంతలా మెరుస్తున్న వీపు తడిమాడు. మగతనం ఉట్టిపడుతున్న అతడి గుండెలపై వాలి ప్రేమ స్పందన విని కళ్ళు అల్లా ర్చింది.

నడుం వంపు మీటితే ఇంద్రధనస్సులా వంగింది బెడ్ పై. పొత్తికడుపుపై అధరాలు అమ ర్చాడు వెచ్చగా. ఆమె పయ్యెద కడలి కెరలాన్ని మించింది. అతడి వేళ్ళు విద్వాంసుడిలా కదిలిపో తున్నాయి, నడుం వంపు నుండి జారిపోతే ఆ వైశా ల్యానికి కొత్తగా విస్మయం చెందిపోయాడు.

చెంపలు ముద్దాడి “ఇంకెందుకు ఆలస్యం” అన్నాడు చెవిలో. ఫక్కున నవ్వి నెమలి ఈక నేత్రా ల్లోంచి లోతుగా చూసింది. అతడూ కళ్ళతోనే ప్రతిస్పందించాడు. లైటు ఆరిపోయింది. బెడ్ లైట్ కాంతిలో శృంగార రసాధిదేవతలా అతణ్ణి అల్లుకు పోయింది. పువ్వులు మేమేం పాపం చేశాం మధ్యలో అంటూ విలపించాయి.

కిటికీ తలుపు రంధ్రాల్లోంచి రెండు కాలుక

కళ్ళు గదిలో మసక చీకటిలో స్టాండుకు వేళ్ళాడు తోన్న ఆ ఇరువురి దుస్తులు, పట్టె మంచంపై జరిగే తంతు చూస్తూనే వున్నాయి రాత్రంతా!

★ ★ ★

రాత్రి రొమాంటిక్ గా గడిచింది. ఉదయాన్నే లేచి త్వరత్వరగా రెడీ అయి సామాను సర్దుకొని బయల్దేరారు. చిత్రంగా చంద్రయ్య తప్ప ఎవరూ కన్పించలేదు! చెల్లుపై పక్షులు గోలగోలా అరుస్తున్నాయి. ఉదయ రాత్రికి భిన్నంగా వుంది.

చంద్రయ్య కాఫీ టిఫిన్లు పట్టుకొచ్చాడు. ములు గయ్య ఊర్లోకి వెళ్ళాడని చెప్పాడు. అవి తిని అతణ్ణి తీసుకుని బస్సులు ఆగే సెంటర్ కు బయల్దే రారు. వెళ్ళేటప్పుడు ఆ పరిసరాలు తనివితీరా చూసుకున్నారు.

ఉదయం ఎండ పడుతున్నా రాత్రి చీకటి దైన్యం ఇంకా ఏదో పరిసరాల్ని వదలనట్టే అనిపిం చింది. “రాత్రి వాలుగ చేపల కూర మా ఇంటిదా నిచేత నేనే వండించి తెచ్చాసార్ బావుందా” అన్నాడు చంద్రయ్య బ్యాగులు భుజాన మోస్తూ.

వాళ్ళు తెల్లబోయి ఏదో అనబోయేంతలో దూరంగా మద్ది చెల్ల మధ్య ములుగయ్య నిట్టూ రుస్తూ కనిపించేడు.

“ఏం చేస్తున్నాడు ములుగయ్య అక్కడ?” అన్నారు ఆశ్చర్యంగా. రాత్రి వాళ్ళు కూర్చున్న గట్టదే!

“అదో పిచ్చి బాబూ ఆడికి. పెళ్ళాం రంభలా ఉంటుంది. ఈడు దెయ్యంలా వుంటాడు. అదంటే పాణం పెడతాడు. దేవతలా ఆరాధిస్తాడు. దానికేమో ఈడి పాడే గిట్టదు. ఆళ్ళ బాబు దాన్ని ఈడికిచ్చి గొంతుకోశాడు. దానికి మీలాంటి పట్నం బాబులంటే మోజా! ఈడితో కాపరం సెయ్యలేక, సమాజానికి భయపడి ఎవడితోనూ లేచిపోలేక నలిగిపోయిందది”

“మరి అక్కడేం చేస్తున్నాడు. ఆమె ఏది?”

“ఇంకెక్కడే ఆమె బాబూ, ఎప్పుడో ఆ బెంగతో చచ్చిపోయిందది ఉరిపెట్టు కుని! కోరికలు తీరక దయ్యమయి అడివిలో బంగ్లాలో తిరుగుతుందని సెప్పుకుంటారు.. ఆడు సగం పిచ్చాడై, ఆమె ఉన్నట్టే అడిలో ఆడు ఏదో మాట్లాడుకొంటూ తిరుగు తుంటాడు. ఇప్పుడు ఆడు కూర్చుంది ఆమె సమాధి పక్కనే” అన్నాడు చంద్రయ్య విషాదంగా.

భార్యభర్తలిద్దరూ పక్కలో బాంబులు పడ్డట్టు అదిరిపడి ముఖ ముఖాలు చూసుకున్నారు.

